

4
Огървай хижата постова
На безутешний сиромашъ,
И въсь душа му, душа млада,
Хвърли жи пукния си ситкъ.

И на мързавенъ въ жъй вртне,
Огрти най мимѣ мърѣ,
И мрежническоѣ бреме
Скитни отъ слабѣхъ плещи.

Огрти му пѣя за да може
Да хвъркатъ младѣхъ крила,
Духътъ му дѣѣ се тревоженъ
И чудний даръ на мисловѣ.

На жѣзъ, що въ бурята блужда хитъ,
И гасенѣтъ отъ бѣди въ бѣди,
На жѣзъ що моятъ и страда хитъ
Заръ сѣсенѣнѣа бѣди!

А. Урунѣ